

HALADÁS

VASÚTI
SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP
A MISKOLCZI MÁV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőcég:
Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-től 60 éves korig)
a »Nemzeti balesetbiztosító rész-
társ.-nál 3000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

Jogvédelem.

Miskolcz, 1903. augusztus 8.

(P.) A teendők közt, a melyek a hatályban levő szolgálati rendtartás reformálásának anyagát képezik, az elsőrendű feladatok jellegével bir fegyelmi biráskodásunk eljárásának a reformja. A vasuti fegyelmi bíróságok ítéletei általában megközelítik az anyagi igazságot és az a körülmény, hogy a szolgálati rendtartásban foglalt büntető jogszabályok alkalmazásánál a viszonyokkal ismerős *testületi alapon* szervezett bíróság ítél, megnyugtató lehet az egyénre, mert a testületi biráskodás hatalmas kerékkötője az önkényeskedésnek.

Ennélfogva csupán a büntető fegyelmi eljárás volna reformálandó és pedig a fegyelmi vétséggel vádlottak jogvédelme szempontjából. E jogvédelemnek ugyanis a mai rendszer mellett már meglevő garanciát ellensúlyozza az a körülmény, hogy a vizsgálatot teljesítő fegyelmi biztos a fegyelmi ülésen egyszerűs mind jegyzői és quasi vádlói minőségben is funkcionál, de sőt megelőzőleg a vád alá helyezési és felfüggesztési eljárásban is közreműködik és az ügy egyes fázisaiban különféle benyomásokat szerezve, előadó-jegyzői minőségében azután nehezen háríthatja el magától az elfogultság könnyen jelentkező érzetét.

Az új bűnvádi perrendtartás a bírósági gyakorlatban a többek közt egyenesen kizárási okot állapít meg valamely bűnügy főtárgyalásánál azon bíróra avagy jegyzőre nézve, a ki az illető bűnügynek a főtárgyalást megelőző vizsgálatánál eljár. A törvény szerint szükséges ez azért, mert a bíró vagy jegyző ily esetben érdekelve van.

Nos, ez az érdekeltség, a fentiek szerint, fegyelmi eljárásunk mai rendszere mellett szintén előfordulhat s mindjárt javul a helyzet, ha a megelőző vizsgálat a fegyelmi biztos hatásköréből kivéttetik, más közegre ruháztatik, míg a fegyelmi biztos hatáskörében egyedül a fegyelmi ülés jegyzői funkcióinak teljesítése marad.

A fegyelmi eljárás mai rendszerének másik főhátrányát abban látjuk, hogy a vádlott védelme szűk korlátok között van szorítva, annyiban, hogy védővel nem jelenhetik meg a fegyelmi bizottság előtt. A mai rendszer mellett a vádlott vasutas csupán átirattal védekezhet és mentségeit a fegyelmi bizottság előtt előszóval is előadhatja. Igen ám, de a védíráttal való védekezés nem oly közvetlen, mint a szóbeli védelem előterjesztése, viszont a szóbeli védekezés közvetlensége és ereje csak akkor lehet biztosítva, ha a védelem előter-

jesztője legalább is olyan értelemmel és képzettséggel rendelkezik, mint a vád képviselője.

A bírósági gyakorlatban ezt ügyfél-egyenlőségnek nevezik. Hány olyan vádlott jelenik meg fegyelmi bíróságaink előtt, a ki esetleg fennforgó mentségeit nem képes az előszó olyan közvetlen erejével előadni, hogy bírját meggyőzhesse mentségeinek elfogadhatóságáról?

Az az ünnepélyes, komoly hangulat, mely fegyelmi üléseknél rendszeren uralkodik, a fényes salon, a szokatlan és előkelő környezet látása nem-e tesz, főképp a csekélyebb intelligenciájú vádlottat olyan mértékben izgatottá, hogy esetleg előkészített védelmét bírái előtt csak dadogva, megzavarodva adhatja elő? Ilyen esetben egy védő, esetleg a képzetesebb kartársak közül választva, a vádlott jogvédelme körül nem végez szükségtelen munkát.

TÁRCZA.

Este.

*Beállt az est; betölték az eget
Fényesnél-fénylőbb éji csillagok . . .
Oly tündöklőn, mint bűbajos szemed,
A sok közül egyetlen sem ragyog.*

*Mindenkinek gyűjt egy-egy csillagot
Az égi kéz az éj boltozatán . . .
— De az egen, bár régen kutatok
Még csillagom fel nem találhatám.*

*Az ember itt s csillaga odafenn
Egymásnak él és egymásért lobog . . .
Ott megtagadta tőlem végzetem —
Szemedben tán reá akadhatok.*

*Az éjszakában a ki tévelyeg
Annak utat jelöl ez égi fény . . .
Gyujts meg nekem ezen szövétneket,
Kétségem homályos éjfelén!*

*Mondják, hogy annak csillaga lehull,
Ki csillagára innen rátalál:
S akkor magát is multhatatlanul,
Azonnal elragadja a halál.*

*A lélek s a lehullott égitest
Egy-egy sóhaj lesz; együtt elröpül:
Az égbe száll és ottan egyenest
Egymással mindörökre egyesül . . .*

*Ha feltalálta benned csillagát
Borus szívem, egyszer rajong felém . . .
Én meghalok . . . Te tündökölj tovább
A végtelenség minden éjjelén.*

Gr. Kán I.

Nem érdektelen talán, ha megjegyezzük e helyen, hogy az állami számvevőszék alkalmazottai elleni fegyelmi eljárásban a vádlottnak joga van bírái előtt védővel megjelenni, az eljárás folyamán a vádlott a vizsgálati iratokba bármikor betekinthes és itt a fegyelmi ülések nyilvánosak.

A vasuti szolgálattal járó nagy felelősséggel szemben a vasutasok jogvédelmének nem szabad elmaradnia és hisszük, hogy a szolgálati rendtartás reformjával foglalkozó illetékes körök ezt szem elől nem tévesztik.

Balesetek tanulságai.

Irta: **Or szlányi László.**

(Vége.)

Fekete hivatalnok, mint forgalmi szolgálattevő, kihallgatásakor azt adja elő, hogy ő a 76-os részére a váltóellenőrzést tényleg 2 óra 50 pcor megtartotta, ezt a váltóórri bódében a könyvbe bejegyezte, sőt ott a váltóórral is beszélt. Az 1. sz. váltó tökéletes záródásáról is meggyőződött. Hogy ennek daczára a 76-os az I-re haladt

be, azt csak oly módon tudja megmagyarázni, hogy Lánccos az 1. sz. váltót közvetlen a 76-os mozdonya előtt elváltotta. Megjegyezvén, hogy a 76-os fogadásakor, illetve az előirt 5 percz alatt a téren volt kint, s ekkor is jól állott az 1. sz. váltó, melyet akkor válthatott át a váltóór, mikor ő a toló fűtyülések az irodába szaladt, hogy a vonat után a távjelzőt tilosra állítsa. Mikor a távjelző állítása után kijött az irodából, már az összeütközés dőrejét hallotta. Minden ezen valóságával ellenkezőt valótlannak nyilvánít.

Fekete úr tehát teljes tagadásban volt és teendőit úgy írta le, mint az az utasításban elő van írva. Igen ám, de már ekkor a harangjelzési könyvben tett tinta és tollirásból megvolt állapítható, hogy a váltóellenőrzés bejegyzése azzal a tollal és tintával iratott, mely az irodában használtatott, mivel a váltóórbódében használt tinta színe ettől elütő, a tollírás vastagsága is más volt.

Miután Fekete hivatalnok fentebbi állításai kétségtelenül valótlannak voltak, hosszabb kihallgatása után azután beismerte a dolgot úgy, a mint az valóban történt. És pedig úgy, hogy váltóellenőrzést tényleg nem tartott, a könyvet az irodában írta alá, honnét csak az összeütközés dőrejeire ugrott ki.

Szomorú képek.

— A „Haladás” számára írta: **Telek Pál.** —

I.

Félistenek a sárban.

Nem tudom, más is úgy érez-e, mint én?

De nekem úgy fáj, de oly nagyon fáj, ha szábadsharczunk eszményi hősei közül egy-egy elzüllött alakot látok.

Fájdalom! van köztük nem egy ilyen is.

Mi tette őket elzüllötté?

A lélek ölte-e meg náluk a testet, vagy a test a lelket?

Ki tudja?

Oh, ha én igen gazdag ember volnék! — Akkor nem volna rongyos honvéd e hazában.

Ugy szánom őket.

Egyszer kérdeztem egy öreg elzüllött honvédet, ki a szabadságharczban főhadnagy volt, hogy: miért iszik oly sokat?

Ő azt felelte: „Mert sokat kell felednem.” — És ivott sokat, sokat.

Egyszer aztán holt részegen összeesett. Sáros lett az arca.

Az én szemem pedig könnyes.

És én mégis úgy tiszteltem, úgy szerettem ezt a sáros, ezt a rongyos alakot.

Rongyos ruhája alatt egy kőczmadzagra akasztva,

lógott keblén az ezüst vitézségi érem. — Ezt nem itta be soha.

Ugy szerettem volna sáros arcát, szurtos kezét megcsókolni.

Nem bánom, nevéssen ki naivságomért, akinek szíve van hozzá.

*

A mi házuknak is, (mint legtöbb falusi uri laknak) volt két öreg kolduló honvédje.

Az egyik közlegény volt, a másik őrnagy.

A közlegény bánki illetőségű.

Résztvett a móri csatában is a többek között.

A Hunkár család viseltetett rá gondot, de azért évenként kétszer-háromszor eljött hozzánk is, Páltelekre. En mint kis gyermek, kértem, hogy meséljen. Ő mesélt is sokat s én hallgattam isteni felelemmel.

Egyszer aztán elmaradt tőlünk végkép a mi öreg közvitézünk.

Nem tudtam, hova lett.

Most vagy két éve hallottam, hogy ittas állapotban valami korecsmi verekedésbe keveredett, hol agyonszurták.

Mégis csak harciban mult ki szegény. Habár dicstelen harciban.

Az őrnagyra már világosan emlékszem. — Mintha csak most is látnám.

Elöttem áll tisztos, ezüst-fehér szakállával, hosszú ősz bajuszával, elpusztíthatatlan szervezetet gyaníttató, robustus természetével. Kopott arany-

Mint koronatanú érdekes volt még Gábor Áron sorompóór vallomása, ki bizonyította, hogy Lánzos váltóór a harangjelző könyvet magával vitte az irodába, s onnét ő maga hozta ki. Azt állítja, hogy a hivatalnokot sem a váltó körül, sem pedig a váltóóri bódében nem látta, s végül azt állítja, hogy az 1. sz. váltó állását nem figyelte meg.

Még a 76-os mozdonykísérő személyzet vallomásából kiemeljük azt, hogy szerintük az 1. sz. váltót csak mintegy 100 méterrel előbb vették észre, hogy kitérőbe vezetőleg áll, s a váltó mellett senki se volt.

Természetesen az összes többi személyzet is részletesen kihallgattatott, ezeknek vallomását azonban nem részletezzük, miután nagybárá a már fentiekben előadottakat erősítették meg.

Ezek után meglehetősen állapítani a balesetnek okát oly módon, hogy az 57. sz. tehervonatnak a 76. sz. tehervonattal történt összeütközését azon körülmény idézte elő, hogy az 57. sz. vonat elejének a IV-ik vágányról az I. vágányra való átállása után az 1. sz. bejáratú váltó a kitérő, azaz az I. vágányra vezető állásába hagyatott, minek folytán az állomásba érkező 76. sz. vonat a rendes bejáratú III-ik vágány helyett az I. vágányra futott be, s az ezen vágány határfájánál elhelyezett 57. számú vonat mozdonyaiba

ütközött. Részben a vizsgálat során felderített tényállás adatai, részben a kihallgatott személyzet vallomástételének egybevetése és kellő mérlegelése alapján a következők nyilvánítottak hibásaknak:

1. Lánzos váltóór a 32. sz. utasítás 25. és 26. cikkébe, s az 1894. évi 159. gyűjtőszámu körrendeletbe ütköző mulasztást követett el az által, hogy a harangjelzési könyvet az irodába vitte s ezt a váltóellenőrzés dokumentálása céljából a szolgálattevőnek kiszolgáltatta; a 76-os harangjelzést az e célra nyitva hagyott rovatba utólagosan bevezette; őrbódéjában elaludt a várt vonat érkezése alkalmával, őrs helyét az 1. sz. váltónál a vonat érkezése előtt 15 percczel el nem foglalta, s végül hogy a 76. sz. vonat rendes bejáratú vágányára az 1. sz. váltót nem állította, hanem ezt I. vágányra vezető állásában hagyta.

2. Fekete hivatalnok a 25. sz. utasítás 111., 114. és 115. cikkében s az 1894. évi 159. gyűjtőszámu körrendeletbe ütköző mulasztást követett el azáltal, hogy a 76. sz. vonat előtt tényleges váltóellenőrzést nem tartva, ennek dacára a váltóellenőrzést az irodába behozatott váltóóri harangjelző könyvbe dokumentálta, a váltóórnek szolgálatképes állapotáról, a váltóórnek kijelölt őrs helyén való létéről meg nem győ-

zsinóros, őrnagy a tülköt s hozzá telen-nyáron fehér vaszon-nadrágot viselt. Így „equipirozva“ (Az „equipirung“ 1848 előtt 800 aszke 1000 forintba került a lovasságnál, mely összeget a szülőnek vagy gyámnak biztosítani kellett, melőtt az illetőt hadnagygyá neveztek ki.) szokott hozzánk is el látogatni majd minden évben. Én iskoláimat végzendő, elkerültem a szülői háztól s így vagy 10—12 évig nem találkoztam őrnagyunkkal, míg nem egyszer 10 évvel ezelőtt a lovászpontonai vendéglőben láttam meg ismét őt.

Ekkor már teljesen el volt zülve. Ruhája egyik helyen rongyos, a másik helyen otromba öltésekkel „folt hátán folttal foltozva.“

Szemeiből „kírított“ az első stádiumban levő delirium tremens.

Bambán nézett rám. Nem ismert meg.

Megmondtam neki, hogy ki vagyok.

Nagysokára aztán mégis csak kezdett emlékezni rám.

Tán nem is rám emlékezett, csak a házunkra, hol azelőtt többször töltött pár nyugalmas napot.

Behívtam az őreget magammal az ebédlőbe.

Hozattam egy üveg jó rizlingit.

Kínáltam, hogy igyék.

Ő keserűen mosolyogva kért, hogy hozzatnék az ő számára valamelyes jó erős gügyit.

Nem tettem meg.

Féltem, hogy hamar be fog rugni, s így nem beszélhetek vele többé okosan.

E közben többen is jöttek asztalunkhoz ismerőseim közül

Elkezdünk egyről-másról beszélgetni.

Őregünk is „ráfanyalodott“ lassankint a jó rizlingire. Később, mint vettem észre, izlett is neki.

Természetesen társalgásunk nemsokára a szabadságharc egyes eseményeire tért át.

Kértük az „Őrnagy bácsit“ (így neveztük őt), hogy beszéljen el egyes epizódokat életéből.

Megtette.

Oh, hogy egyenesedett föl görnyedt alakja, hogy villogtak előbb még fénytelen szemei, hogy magasztosult föl arca, midőn a győzelmes csatákról beszélt.

Kértük, hogy beszélje el saját élettörténetét.

Szomoruan intett tagadólag ősz fejével.

Nagyot sóhajtott.

Pár perczig czéltalanul nézett a levegőbe.

Aztán izmos öklével az asztalra ütve felkiáltott: „Eh, hagyjuk ezt urak. Inkább majd mást beszéljék el.“

Az én történetem igen rövid.

Orvosnövendék voltam.

„Honvéd lettem.“

Szerettem egy lányt, imádtam egy szent eszmet.

„Aztán!“ folytatá könnyes szemmel „elbukott a lány elbukott a szent eszme, elbuktam utánuk én.“ — Hát van még valami szent a nap alatt?

Igyunk egyet urak!! „Nem is olyan rossz ez a bor, mint gondoltam.“

zódott, és a 76-os érkezési idejében a térre ki nem ment.

3. A 76. sz. vonat mozdonyvezetője az 53. sz. utasítás 29. cikkébe, az 1890. évi 8. és 25. sz. hivatalos lapban közzétett rendeletbe s végül a határozmányok I. pótlékának XX. táblázatában foglalt szabályba ütköző mulasztást követett el azáltal, hogy a 76-ossal az állomásba sebesen haladt, a váltó állására kellő időben nem figyelve, a váltónak más vágányra való állását csak közvetlen közletről vette észre, minek következtében vonatját az 1. sz. váltó előtt nem hogy megállítani, de vonatjának sebességét csökkenteni sem volt képes.

4. A 76. sz. vonat mozdonyfűtője az 54. sz. utasítás 26. cikkébe ütköző mulasztást követett el azáltal, hogy az 1. sz. váltó állását kellő távolságban nem figyelte meg, holott erre a bejáratnál a kanyarulatban szolgálati helyéről kiváló alkalma volt.

5. A 76. sz. vonat vonatvezetője a 27. számú utasítás 17. és 18. cikkébe, valamint a már fentebb említett határozmányok I. pótlékának XX. táblázatán közzétett rendszabályba ütköző mulasztást követett el azáltal, hogy az állomáshoz közeledve, a vonat sebességének mérséklésére a mozdonyvezetőt fel nem hívta s a kité-

rőbe álló 1. sz. váltó állására nem ügyelve, a vonatnak még ezen váltó előtt történő megállít-hatásáról nem intézkedett.

6. Az 57. sz. vonat vonatvezetője a 27. sz. utasítás 19. cikkébe ütköző mulasztást követett el azáltal, hogy bár vonatjának elejével az I. vágány határfájánál állott, ennek dacára az 1. sz. váltónak kitérőbe vezető állását nem figyelte meg, s a váltónak a 76. sz. vonat részére való átállításáról nem gondoskodott.

7. Az 57. sz. vonat mindkét mozdonyvezetője az 53. sz. utasítás 31. cikkébe ütköző mulasztást követett el, a mennyiben mozdonyaikkal az I. vágány határfájához történt beállítás után az 1. sz. váltó átállításáról sem nem győződtek meg, sem pedig ez iránt nem érdeklődtek, jöllehet tudomásuk volt róla, hogy a 76-os érkezik, s a határfánál éppen ennek érkezésére várnak.

A vasuti intézet a saját fegyelmi hatáskörénél fogva természetesen a felsorolt mulasztókat felelősségre vonta, s ezek közül a két főbűnöst: a váltóórt és a forgalmi szolgálattevő hivatalnokot elbocsátással büntette meg.

A baleset azonban a politikai hatóságnak is bejelentetett, s ennek alapján a királyi törvényszék a váltóórt és a hivatalnokot vád alá helyezte.

Kocchezintottunk az öreggel, ki miután borát kiitta, így szólt: „Igaz biz az, megígértem, hogy egy más történetet mondok el, tehát hallják az urak.

II

A furulyás király.

Egyszer lerándultam a havasok közé, egy volt honvédtársamat meglátogatandó, kinek ott nagyterjedelmű birtoka volt. Kezdé elbeszélését őrnagyunk. Szívesen látott.

El-elbeszélgettünk a multról.

Az együtt eltöltött szép, de keserűen végződött időkről.

Szép tavaszi idő volt.

Kiültünk a verendára pipázgatni s gyönyörködtünk a táj vadregényes szépségében.

Fent a hegyesucokon hó, jég, zuzmó, — lent a völgyben üde, zöld tenyészet, illatos, virágos rétek, itt-ott buján fejlődő zab és rozs vetéstáblák.

A réteken kolompoló tehéncorda. A hegyeken birka és kecskenyáj.

A pásztorok furulyája busan sirt fel koronként százszor visszhangozva a hegyek között.

Elmélázva hallgattam az édes, bus hangokat.

A bus nótát felváltotta egyszerre egy általunk jól ismert, gyakran énekelt nóta dallama: „Mégis hunczut a német.“ Bámulva ocsudtam fel merengésemből. Hol veszi magát itt e dal? A havasok között. A románok tilinkóján.

Megkérdeztem házigazdám, ki így felelt: „A furulyás király mulatja magát — A Jancu Ábrahám.“

Hogy kerül ő ide? kérdeztem.

Hogy ám!

Isten keze, a bosszuló nemezis sújtotta őt.

Megörült s most itt bolyong, fujja furulyáját.

Mi tartjuk őt itten, magyar birtokosok, kiknek családjait hajdan az ő népe ölé, pusztítá, gyilkolá.

A szó teljes értelmében koldul szegény.

Ha kap valamit, bármí csekélységet is, köszönettel fogadja.

Beszédét mindig ezen mondással szokta befejezni: „Nu cread neamtulni.“ Mi magyarul annyit tesz, hogy nem hiszek a németnek.

Az arczképe alá, mit pár évvel előbb is még boldognak, boldogtalannak szokott osztogatni, ezt szokta irni: „Népem a német bolondja, én meg a népemé“ fejezé be bajtársam felvilágosítását.

Eddig tartott a honvéd bácsi elbeszélése. De jó is, hogy véget ért, mert nagyon nehezen kezdett forogni a nyelve.

Kezdett meghasználni neki a sok jó rizlingi.

*

Többé én aztán nem is találkoztam öregünkkel. Ki tudja, hova hanyta-vetette a sors keze. Tán valamely kórházban ért véget viszontagságteljes élete.

A kir. törvényszék előtt történő kihallgatásnál a váltóőr elalvással mentette magát. A hivatalnok azonban újra a tagadásba fogott, tudniillik azt állította, hogy ő váltóellenőrzést tartott, s a váltó is helyesen volt állítva 76-os részére, s hogy ezen vonat mégis az I. vágányra futott be, azt az 1. sz. váltó felvágásából igyekezett ki-magyarázni.

A tanúk, a szakértő kihallgatása után, — megjegyezvén, hogy a védelem külön szakértőt állított elő, de bizony ennek a vallomása is teljesen megegyezett a bíróság által kirendelt szakértő vallomásával, — a bíróság a vádlottakat bűnösöknek mondta ki. Tekintetbe vette azonban a büntetés kiszabásánál azon enyhítő körülményt, hogy a vádlottakat a vasuti intézet megbüntette, s így a váltóőrt hat hónapi fogházra, a hivatalnokot 200 korona pénzbüntetésre ítélte.

A vasuti és hajózási club kirándulása.

Folyó hó 2-án és 3-án programmszerűen tartatott meg a club kirándulása, melyen a várakozáson felül nagyon sokan vettek részt.

A kirándulókat hozó külön vonat 2-án d. e. 11 ó. 20 perczkor érkezett Miskolcra, hol a rendezőségen kívül már számos vidéki club-

tag gyűlt egybe az érkező vendégek fogadására.

Kiszállás után Tárczay Ferencz felügyelő mint a rendező-bizottság elnöke rövid, de igazán szívélyes szavakkal üdvözölte a kiránduló kartársakat, majd pedig Szentpáli polgármester a város közönsége nevében üdvözölte a vendégeket, melyekre Kotányi Zsigmond főfelügyelő fejezte ki köszönetét a club és a kirándulók nevében.

A társaság azután 40 magánfogaton egyenesen A.-Hámorba ment, hol a Király-kutnál Mayer miskolczi vendéglős várta már kitünő ebéddel a vendégeket, melynek elköltéséhez nem sokára hozzá is fogtak.

Ebéd alatt szólásra emelkedtek Kun Bertalan forgalmi főnök, Szigeti, Ksód titkár, Szentpáli polgármester és Zsivkovits Antal ellenőr, lapunk felelős szerkesztője, aki jóízű humorral fűszerezett beszédjével, melyben a clubot és a kirándulókat köszöntötte fel, általános derűtséget keltett. Majd Kotányi főfelügyelő mondott ismét köszönetet a polgármesternek és a miskolczi kartársaknak a rendkívüli szívélyes vendéglátásért.

Az izléses ebéd elfogyasztása után a társaság ismét kocsira ült, hogy a hámori tót és Lillafüred környékét megtekintse, hol aztán a társaság nem győzött eleget gyönyörködni a tájék rendkívüli szépségében. Ezért késtek a visszaindulással is, mely 5 órára volt tervezve, de már 7 óra volt, mikor a társaság

HETI KRÓNIKA.

Dicsérik az Urat minden keresztények,
Gyászuk, árvaságuk e héten ért véget...
Sarto bíbornok lett a római pápa,
Pius névvel lép föl Szent-Péter trónjára.
Mondják, a szegények pártfogó, jó atyja
Maga is egyszerű pór-szülők magzatja.

Szapáry ügyében folyik a vizsgálat
S látjuk, nem egy hazug nagyságot lejárát.
Istenem, mi jó még e szegény hazára,
Ha a becsületnek is van piac-ára?...
Mért, hogy politikus, író, vagy miniszter,
Egyetlen szentséget: csak csengő pénzt ismer?

Czopfos kinézerek fehérbe öltöznek,
(Fehér-színe van ott a gyász öltözetnek)
Csifuba eljött a vég-ítélet napja
Jég-zápor volt s betört hetszáz czopf kobakja.
Ez is példa arra, hogy a czopf mily dőre,
Nagyobbat üt a jég a kopasz fejbőrrre.

Amerikába' most nagy vigalom járja:
Uj arany-mezőknek jöttek a nyomára.
Hosszu földeken át pompáz az ércz-király
És szokása szerint rabszolgahadra vár...
Hódoljon előtte aki tud es akar
Csak te légy megóva tőle népem, magyar!

Kihunyóban van egy lángelmének fénye,
Haladó korunknak egyetlen reménye.
Fölötte egy szörnyü bal-végze: kóvályog
Leszállt a szemére az örökös hályog...
Elborult Edison két szeme világa
S kérdik, mi oltá ki? A Röntgen-sugára.

Szóval minden ujság friss hírektől tarka...
Automobilen megy az északi sarkra
Egy anglius bankár. No ez nincsen rendin!
A sarkon befagyhat gépjeben a benzín...
Már kimondom nyiltan, az ily eszme merész
Vakmerőbb még mint a — **fizetésrendezés.**

Passe-partout.

utolsó része elhagyta a Hámort s így az Avas megtekintése el is maradt.

Visszaérkezés után a társaság Miskolc állomás éttermében gyűlt nemsokára össze, hol a pompás vacsora már szintén készen várta a vendégeket.

A háromi kitűnő levegőn és a járkálástól megéhezett vendégsereg jó étvágygyal és jó kedvvel fogott a vacsorához, miközben Bogár Vincze zenekara huzta a szebbnél-szebb nótákat. Vacsora alatt ismét szólásra emelkedett Tárczay felügyelő, lelkes szavakkal köszöntvén fel a vendégsereget. Szónokolt még a többek között Dobránszky a Ksod, nagysárosi állomási főnöke is, majd ifj. Görgey László köszöntötte a hölgyeket, általános tetszéssel fogadott lelkes és hódolatteljes szavakkal.

Vacsora után mindjárt tánczra kerekedett a fiatalság s fáradhatlanul tánczoltak a vonat indulásáig.

Kassára érve a társaság a kocsikban aludt 1/2 óráig s azután az étteremben gyülekeztek, hol Kosztká fogorvos, Sipos Andor gyáros, Kresz János tanár, Manschel postafőnök és Székely gyógyszerész fogadták a kassaiak részéről a társaságot s az üdvözlő szavakra Tárczay felügyelő mondott köszönetet.

Innen a társaság a megnevezett urak kalauzálása mellett bevonult a városba, hol először a premonstreiek templomát, azután a Rákóczy-kiállítást, a muzeumot és a székes-

egyházat tekintették meg. A felső-magyarországi muzeumban Mihalik József muzeumi igazgató fogadta és kalauzolta a társaságot.

A székesegyházban Legányi Károly kassai osztályvezető főmérnök adta meg a szükséges magyarázatokat.

Innen a társaság ismét a pályaudvari étterembe vonult, hol 1 órakor ültek az ebédhez.

Ebéd alatt először szólásra emelkedett Székely gyógyszerész, üdvözölte a clubot, mint az első társaságot, mely hazafiságának tanujelét adva, elsőnek kereste fel a Rákóczy-kiállítást.

Szigeti Ksod, titkár a rendező bizottságot köszöntötte fel, annak élén Tárczay felügyelőt, megköszönvén a társaság nevében buzgó fáradozásukat, majd köszönetet mond a Rákóczy-kiállítás és a muzeum vezetőségének szíves kalauzolásáért; felémlítvén, hogy a club minden városban, a hol járt, igyekezett hazafias érzésének kifejezést adni azzal, hogy az illető városok nemzeti emlékeit mindig felkeresi. Banovits László s. titkár elbucszattatta a vendégeket, köszönetet mondván, a miért látogatásukkal megtisztelték. Az elmúlt két nap mindig kellemes emlék lesz, kéri, hogy tartsák meg a miskolcziakat szíves emlékükből és mielőbb ujítsák meg látogatásukat.

Ezután Scholtz (Ksod) főellenőr a hölgyeket, Dobránszky nagysárosi áll. főnök a

Innen-onnan.

A megbízható tanuk.

Egy vidéki városkában nagy forgalmu üzlete volt Kohn Mórnak. Ezekre menő összegeket fizetett ki a munkásainak

Történt egyszerre, hogy vállalatba vett valami munkát a szomszéd faluban. Mikor befejezték az építkezést, 30.000 forinttal egy kis zaeskóban, átment kifizetni a munkabért.

Este érkezett meg s mivel a sok pénzt nem akarta a szállására vinni, elment a rabbihoz s átadta neki a pénzt.

Azonban ez nem ment könnyű szerrel. A rabbi túl becsületes ember volt s csak tanuk jelenlétében akarta a pénzt átvenni.

Elhívták a hitközségi elnököt és az alelnököt, kinek jelenlétében meg is történt a pénzátadás.

Másnap reggel jön Kohn ur a pénzért. A rabbi azt mondja:

— Micsoda pénzt! Te nekem pénzt adtál? Mikor? Mennyit? Én nem tudok róla!

A hitsorsos megrémülve szól:

— De hiszen két tanu is volt jelen!

— Tanu?! Hát lássuk a tanukat!

Kohn ur fogta magát és rohant a tanui után. Az izr. hitközség elnöke és alelnöke megérkezett. A rabbi megkérdezi tőlük:

— Láttátok ti, hogy Kohn nekem 30.000 forintot átadott megörzés végett? Hát láttátok?

— Hát láttuk? Mi nem láttunk semmit, — mondták egyhangulag a hitközség vezetői

A rabbi intett, hogy elmehetnek.

Kohn ur rémülten állt. Nem bírta feltogni a helyzetet A rabbi és ilyen eljárás!

A rabbi nem sokáig hagyta őt kétségben. Kinyitotta az asztal fiókját és kivéve belőle a 30.000 forinttal terhelt zaeskót, átadta a bámuló Köhnnak.

— Ezt nem értem, rabbikám — mondja Kohn örömtől ragyogó arcczal.

A rabbi jelentőségteljesen rázta a fejét, majd így szólt:

— Csak megakartam neked mutatni, hogy milyen hitközségben szolgálok én. Itt még a hitközségi elnök is ilyen.

Iskolában.

Tanító: Pesta, mondjál nekem egy házi állatot.

Pesta: Egy kukac!

Tanító: Nem ilyen csuszó-mászó állatot!

Pesta: Egy döglött kukac!

Nem türi.

Férj: Ki itta meg a pálinkámat!

Feleség: Én ittam meg! Nem tűnök pálinkát a házba!

kassai hölgyeket köszöntötte fel. A társaság ezután a közuti vasut külön vonatán Csermely-völgybe, innen gyalog fel a Bankóra mentek, onnan $\frac{1}{2}$ 8 órakor érkeztek vissza az állomásra és az esti vonatokkal elutaztak, melylyel a kirándulás befejezést nyert.

Az egész szép kirándulás sikereért a legnagyobb érdem Tárczay Ferencz felügyelőt illeti meg, a ki a kartársi együttérzés fejlesztése érdekében már más alkalommal is sokat fáradozott. Az ily kirándulások és összejövetelek leginkább alkalmasak a kartársi együttérzés fejlesztésére s épen azért kívánatos volna ily módon minél többször összejönni, hogy egymást megismerjük, s hogy aztán egymást jobban meg is becsüljük.

—ó.

HIREK.

* **Kitüntetés.** A bolgár fejedelem Görgy László üzletvezetőt a „pour merité“ érdemrenddel tüntette ki.

* **Hivatalba lépés.** Sztankóczy Mihály főfelügyelő, üzletvezető-helyettes folyó hó 7-én működését megkezdte. Örömmel üdvözljük a régi szeretett osztályfőnököt, aki magasabb állásában is bizonyára meg fogja tartani azt a jóindulatot, a minővel az alkalmazottakkal szemben mindig viseltetett.

CSARNOK.

A költő jutalma.

(Norvég elbeszélés.)

— Irta: Mathilde Mann. —

Falk Lőrincz író volt s a szerencsésebb helyzetű írók közé tartozott; könyveit mindig gyorsan kapkodták el, csinos tiszteletdíjban részesült, s munkássága által viszonylagos jólétre tett szert. Pár ízben külföldön is utazgatott s az utazás mindig hasznos dolog. Ugy vagyunk ezzel, mint a saját magunk által gyártott „eau de Cologne“-nyal: ha a czimirat külföldi, akkor az illat is finom.

Egy délután Falk Lőrincz egyedül ült a szobájában.

Nagy s elegánsan butorozott szoba volt ez.

Az augusztusi nap az ablakban levő virágcsoportok levelein átlövelte sugarait, úgy hogy a csillár prizmái, mint gyémántok ragyogtak, míg az aranyozott antik székek vörös bevonatai csaknem megkápráztatták a szemet.

A fiatal író szalonöltözékben ült ott, frakkban, fehér nyakkendővel.

Látogatást várt talán?

Teljességgel nem

* **Motoros kocsiközlekedés.** A jövő hónap közepétől Debreczen és Hajdunánás között motoros vasuti közlekedést létesítenek. A jövő hónap 16-án már megkezdődik a motoros kocsik forgalma ezen a vonalon. A jelenlegi két vonat helyett, mely a személyforgalomra beszünteti a közlekedést, Debreczen és Hajdunánás között naponként ötször fognak közlekedni a motoros kocsik; Hajdunánástól Tiszalökig pedig naponta háromszor oda és vissza. A közlekedést már e hó elején megkezdették volna, de a motoros kocsikkal való közlekedés bizonyos átalakítási munkálatokat von maga után, melyeket most végeznek a vonalon. A próbamenetet a jövő hét valamelyik napján tartják meg.

* **Baleset.** Papp János 23 éves kocsitolót a kelenföldi pályaudvaron a 40. sz. tehervonat elütötte. A kerekek levágták a lábát.

* **Mozdonyvezetők és vonatvezetők pályatestismerete.** A porosz közmunkaminiszternek egy legutóbb kiadott rendelete megszabja, hogy mozdonyvezetők csak akkor teljesíthetnek szolgálatot, ha a beutazandó vonalon legalább három tanulmányi utat tettek és pedig éjjel és nappal, mindkét irányban. Azonfelül köteles az illető mozdonyvezető írásban kijelen-

Vagy valamely társaságból jött haza?

Némi tekintetben.

Temetésről jött.

Ez az elegáns szalon, mely most oly világos és ragyogó volt, néhány nappal azelőtt még más képet mutatott.

Akkor betegszobául szolgált, mert nagy és szellős volt.

Agyat helyeztek egyik sarkába s ebben feküdt az az asszony, ki neki a legkedvesebb volt a földön — édes anyja.

Hetekig tartózkodott a fiatal ember ebben a szobában.

Pillanatra oda ült az ágy mellé s felolvasta anyjának imádságait és énekeit s a másik pillanatban már íróasztalánál ült s couplet-eket készített Offenbach-féle dallamokhoz.

Nagyon kedélyesnek s élczesnek kellett lennie, mert ép új vigjátékon dolgozott.

A színház-igazgató rendelte ezt meg, úgy, hogy bizonyos időre elkészüljön s azt a pénzt, melyet ez által kiérdemelt, temetésre kellett fordítania.

De a vigjátéknak mulattatónak s elmésnek kellett lenni és az is volt, noha haldokló ágya közelében készült.

Azt lehetne képzelni, hogy ezt csak úgy gondoltuk ki; pedig ép az a szomorú a dologban, hogy tökéletesen igaz.

tepi, hogy a pályatestet ismeri s a reábizandó szolgálatra képesnek érzi magát. A tanulmányi ut akkép történik, hogy az illető mozdonyvezető harmadik személyképen utazik a mozdonyon. Ha a mozdonyvezető, ebbeli minősége előtt, legalább két hónapig mint fűtő járta be a vonalat, úgy a tanulmányi ut egy éjjeli és egy nappali — mindkét irányban megeendő — utra szorítkozhatik. A vonatvezetőknek is ismerniök kell a beutazandó vonalat, ennélfogva ezeknek is legalább egy-egy éjjel-nappali, mindkét irányban megeendő tanulmányutat kell tenniök, mielőtt szolgálatba lépnének. Kivételnek csak akkor van helye, ha a vonatvezető mint kalauz, málházó vagy fékező már utazott a vonalon s ismereteit igazolja. Ugyanez a rendelet azt is megszabja, hogy gyorsvonatoknál fűtői szolgálatot csak azok a fűtők teljesíthetnek, kik a letett vizsga után legalább egy évig fűtőképen már szolgáltak és ebbeli minőségükben kiváló képességüknek adták jelét.

* **A boszniai vasutak kiépítése.** A boszniai új vasutakon az építési munkálatok jelenleg teljes erővel folynak, főképp Sarajevótól Uvac felé, illetve a Lim vidékére vezető vonalon, mely a magyar kivitelre nézve nagy fontos-

sággal bír. Az új vonalak mentén több alagutat fúrnak. Ezek közül a legnagyobb a Karolini-nyergén át vezető alagút, mely 800 m. hosszú. Itt a munkálatok annyira haladtak, hogy az áttörés a legközelebbi időben várható. Az ideai építési programmba felvett nyílt szakaszokon is serényen folyik a munka. Az új boszniai vonalak építésénél mintegy 12,000 munkás dolgozik.

* **Az osztrák államvasuti tisztviselők lakbérrendezése.** Az osztrák államvasuti tisztviselőknek annak idején történt fizetésrendezése alkalmából, egyes vidéki városok különleges lakásviszonyait figyelmen kívül hagyták, úgy, hogy az érdekelt tisztviselők a vasutügyi miniszterhez fordultak a lakbérrendezése dolgában. A miniszter most leirt az egyes vasutigazgatóságokhoz és azt közli, hogy a lakbérrendezés már a közeljövőben dülőre jut.

* **Mozdonyok fütése petróleummal.** A román királyi államvasutak igazgatósága kormányától fölhatatalmazást kért arra, hogy 72 lokomotivot petróleum-tüzelő szerkezetre alakítsanak át. E mellett nyolcz nagyobb állomáson petróleumrezervoárok építésére is kért engedelmet. Az átalakítás és építkezés 254,000

lyesmit nem lehet kigondolni, csak megírni.

Most már a temetés megtörtént, a gyász-kisérlet széteszlott. Lőrincz kikísérte rokonait a vasúthoz s most egyedül ült otthon.

Eme pihenés közben némi bágyadság lepte meg.

A légnyomasztó volt a virágillattól — oly sok koszoru volt ott — s neki is oly kábult volt a feje.

Égett a szeme. Szeretett volna könnyeb-
bülést szerezni elfogódott szívének könnyek által, de nem tudott sírni.

Egyszerre megszólalt a ház esöngetyűje, halkán, alázatosan.

A fiatal ember mozdulatlanul ült. Hallotta, mikor a szobaleány kiment ajtót nyitni.

Csakhamar az ajtóban állt meg. A leány gyászruhát viselt s arcza bánatot fejezett ki.

— Künt egy öreg asszony várakozik, ki beszélni szeretne önnel, uram.

— Ma senkit sem fogadok el.

— Én is azt mondtam neki, de oly esengve kért, jelentsem be, hátha pillanatra beszélhetne az urral.

— Valószínűleg koldulni akar. Mondja meg neki, hogy már minden ruhafélét elajándékoztunk.

— Nem látszik kéregetőnek; külseje bizonyos szegényes előkelőséget árul el.

— Nos, tehát bocsássa be.

Kicsiny, redős arcú, őszhajú, meggörbült alak volt ez.

Ócska fekete selyem-ruhát s gyűrött szalagu szalmakalapot viselt s vállán rövid köpenyét.

Karján kopott bőr-táska csüngött s egyik kezében gondosan papirba göngyölt tárgyat tartott.

A leány visszavonult.

Az öreg asszony zavartan állt meg az ajtónál s párszor mélyen meghajtotta magát.

A szoba diszessége szembetűnőleg hatott rá. Lőrincz fölkel s székkal kínálta meg.

— Kérem, tessék leülni!

— Köszönöm a szivességét.

Kissé tipegett az öreg asszony, mint a tyúk, mikor tápszert keres, s midőn illetéknép cipőit sarát ledörzsölte, közeledett az asztalhoz s az asztal mellett levő aranyozott székek egyikének a legvégére ült.

A fiatal ember szemközt foglalt helyet.

— Mily gyönyörű lakása van itt önnek!

— Eléggé csinos.

— S mily szép vörös székek!

— Ugy hiszem én is.

— Drágák is voltak ám, ugy-e?

— Biz ezek nem voltak olcsók.

— Ugy-e, sok költeményt össze kell adni, hogy irkálni, míg valaki ilyen székeket vehet?

leire van előirányozva, viszont azonban a tüzelőanyagban való megtakarítás évi 50,000 leit tesz ki. A romániai vasutakon már eddig is 372 lokomotív van ellátva petróleum-tüzelő szerkezettel.

*** Vasutépítési terv Szibéria és Alaska között.**

Egy amerikai, francia és orosz tőkésekől álló társaság azzal a szándékkal foglalkozik, hogy Szibéria és Alaska között vasuti összeköttetést hozzanak létre és e célból a Behring-szoros alatt alagutat építenek. A társaság már meg is kérte a belügyi államtitkárt, hogy vizsgálja meg a tervet. A társaság több tagja azt is kijelentette, hogy az orosz kormány a vállalat pénzügyi támogatása fejében oly értelmű megegyezést kíván létrehozni az amerikai kormánnyal, mely szerint a Behring-szoros egy esetleges orosz-amerikai háború esetén semleges pontnak tekintessék.

*** Amerikai vasuti statisztika.** A napokban jelent meg az Egyesült-Államok vasutairól szóló múlt évi jelentés, amelyből érdekes képet nyerhetünk az amerikai vasuti forgalom nagy arányairól. Eszerint az Egyesült-Államokban a múlt évben 274.171 mértföldnyi területet hálóztak be a vasuti sínek. E hálózaton járt 40 228 lokomotív és 1,640,220 vasuti kocsi.

Ebből 36.991 személykocsi volt. Az összes vasuti alkalmazottak száma 1,189,315 volt, akiknek 676,028,000 dollár volt a fizetésük. A vasutak összes tőkéje 12 150 millió dollár volt. Az egy év alatt szállított utasok száma 650 millióra rugott. A teherszállítás mennyisége 111 millió tonna volt. Az összes vasutak nyers bevétele 1726 millió dollár volt. A nyers kiadások összege pedig 1116 millió dollár. A vasutak által kifizetett összes osztalék 185,400,000 dollár volt. Vasuti szerencsétlenség miatt megsebesült 64,662 ember és meghalt 8588, összesen szerencsétlenül járt 73,250 ember, a mi elrettentő nagy szám. Ebből a számból a vasuti alkalmazottakra esik 2969 halott és 50,528 sebesült. A vasutasok közül minden négyszázadik meghalt és minden huszonegyedik megsebesült.

*** Népünnepély.** A „Haladás“, „Miskolczi Napló“ és „Ellenzék“ című lap kézbesítői 1903. augusztus 16-án, vasárnap délután és este a Borsodmegyei árvaház javára táncszal egybekötött nagy aratási népünnepélyt rendeznek a Vörös-rákon. Kezdeté délután 4 és fél órakor Személyjegy 50 fillér, családjegy 3 személyre 1 kor. 30 fillér.

— Én örököltém ezeket — válaszolta a fiatal ember röviden.

— No, azt látom, hogy antik székek.

Lőrincz türelmetlenül kezdett fészengeni.

— De... bocsánatot kérek — ön azt üzente nekem az imént, hogy multhatatlanul beszélnie kell velem. Hiszen a székeim végett csak nem jött ön ide; ezek különben sem eladók.

— Oh, csak ne haragudják ön! Mikor bejöttem, egészen elfogódott a szívem... Oly elegáns itt minden és ön is oly előkelő ur! Azt gondoltam, hogy a költő kicsiny, dohány-szagu padláskamrában lakik s ócska hálókabátban írja költeményeit, egy pohár sört helyezve maga elé.

A fiatal ember ajkán bágyadt mosoly lebbent el.

— Régi időkben ugy is volt. Mai napság azonban az írónak meglehetősen keresete van.

— No, természetesen, a kinek sok dolga van; hiszen ugy van ez mindenféle mesterségnél.

— Ha ugyan az illetők dolgozni szeretnek!

— Igaza van, uram, mert röstek az emberek többnyire. Ismertem egy fiatal embert, leánykoromban, a ki gyönyörű verseket írt a „Fillértár“ részére, mely hetenkint egyszer jelent meg; de hátha néhány fillért keresett, rögtön elitta azt.

A fiatal ember ismét türelmetlenkedni kezdett.

Az öreg asszony aztán engesztelőleg tette utána.

— No de, a költők közt is vannak becsületesebb emberek. Ez meglátszik önön is. Mert hát, ugy-e, ön is költő?

— Legalább egy csomó verset összeirtam már egyszer-máskor.

— Költeményeket?

— Azokat is.

— Persze afféle névnap- és lakodalmi költeményeket, ugy-e?

— Hja, néha mindenfélét össze-vissza kell írunk. Ön talán, asszonyom, ilyesmit óhajtana?

— Effélét... azaz hogy... inkább olyan ezüstlakodalomra vonatkozó költeményt. De ne legyen drága; anyagi viszonyaim nagyon korlátozottak. Mondja csak, kérem, mit kap ön efféle költeményért? Bocsásson meg, uram, hogy bátorkodom ezt kérdezni.

— Rendesen huszonöt forintot kapok, vagy épen...

Az öreg asszony felugrott, mintha kígyó csippte volna meg.

(Folyt. köv.)

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Betűrejtvény.

a, á, b, k, k, ny, o, ö, p, r, r, ű, zs.

Ezen betűk úgy állítandók össze, hogy három mezei termék nevét adják.

Ezen rejtvény megfejtését f. é. augusztus hó 23-án megjelenő 34-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje augusztus 19.

A f. é. 30-ik számunkban közölt rejtvények megfejtése:

Vágó, Munkácsy, Benczúr.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül Grünberger Imre nyerte meg, kinek címére H. G. Wels „Jelőgépi” című kötetét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

A. J. Ruttká Mind megkaptuk, hálás köszönet. Sorban, de megszaki ásokkal hozni fogjuk.

S. A. Ruttká. A mostani számból helyszüke miatt kimaradt, de a jövő számban hozzuk s a küldendő lap-példányokról sem feledkezünk el.

Többeknek. A jövő számban válaszolunk.

Felelős szerkesztő: **Zsivkovics Antal**.

Magy. kir. államvasutak.
101504/903. sz.

Nyugotmagyar—osztr. vasuti kötelék. I. pótlék a „Rovatolási díjtételekhez.”

A nyugotmagyar—osztr. vasuti kötelék 1903. évi márczius hó 1-től érvényes és „Rovatolási díjtételek gyors és teherárak szállítására” című díjszabási füzetéhez 1902. évi szeptember hó 1-től való érvényesül az I. pótlék jelenik meg, a mely tartalmazza:

- a) díjtételek hatályon kívül helyezését;
- b) kiegészítéseket;
- c) új állomási díjszabást;
- d) díjtételek módosítását;
- e) helyesbítéseket.

Ezen pótlék a részes vasutak és állomások útján 20 fillérért lesz megszerezhető.

Budapest, 1903. július hó 25.

A magy. kir. államvasutak
igazgatósága.

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak.
118121/903. sz.

Menetdíjkedvezmény és szállószelvények kiadása a zsolnai iparkiállítás alkalmából.

A magy. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesítés szerint a zsolnai iparkiállítás tartama alatt vagyis f. évi augusztus 1-től szeptember 13-ig annak összes állomásairól, valamint a kassa—oderbergi vasut magyar vonalának állomásairól — kezelésük alatt álló helyi-érdekű vasutak állomásainak és a szomszédos forgalomnak kizárásával, — Zsolnára úgy a személy, mint a gyorsvonatokhoz minden szombaton és vasárnapon, valamint a Szent István ünnepnapon és az azt megelőző napon mérsékelt árú menettérti jegyek adatnak ki.

Ezen menettérti jegyek, melyek árai minden állomáson hirdelve vannak, érvényességük tartamán belül a kiállítás egyszeri megtekintésére — még pedig *tetszés szerinti napon*, tehát azon napokon is, a melyeken magasabb belépő árak szedetnek be — jogosítanak, mi mellett azonban a menettérti jegy a kiállítás pénztáránál lebélyegzés végett bemutatandó.

A menettérti jegyek 6 napig érvényesek oly módon, hogy a kiadás napja első napnak számítatik s a visszautazás legkésőbb a hatodik napon éjjel előtt megkezdendő.

Miután ezen menettérti jegyek csak a kiállítás látogatásának megkönnyebbitése céljából adatnak ki, ennél fogva ezek a visszautazáshoz csakis abban az esetben érvényesek, ha azok tulajdonosa a kiállítást tényleg meglátogatta, melynek bizonyítékául a jegyeknek a kiállítási pénztár bélyegzőjével kell ellátva lennie. Azon menettérti jegy, mely ezen lebélyegzéssel ellátva nincsen, a visszautazásra nézve érvényét elveszti.

A kiállításra utazó közönség egyuttal figyelmeztetik, hogy az idegen forgalmi és utazási vállalat részéről egyetértőleg a kiállítás igazgatóságával annak a központi menetjegy irodájával (IV. Vigadó-tér 1. sz.), valamint az összes vidéki főirodáiban elszállásolási szelvények adatnak ki, 9 kor. 25 fillérért, melyért az utas egy napra egy szobát világítással és kiszolgálással, valamint reggelit, ebédet és vacsorát kap.

Azon utasok, kik ilyen szelvényeket váltanak, figyelmeztetnek azonban, hogy Zsolnára való érkezésük alkalmával a pályaudvaron levő elszállásolási irodában jelentkezzenek, mely őket elszállásolni fogja.

Minden egyéb felvilágosítást a magy. kir. államvasutak központi menetjegyi irodája (IV. Vigadó-tér) készséggel megad.

Budapest, 1903. július 28.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Vasuti

altiszti vizsgára

készülők

kézikönyve.

Irtá:

SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert tankönyv az altiszti képesítő vizsgára készülők részére.

Ára 3 K.

Utánvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: özv. Szemerédy Lászlónénál
S.-A.-Ujhely (pályaudvar.)

Kisebbs rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

RÁCZ JENŐ gyógyyszerésznél

MISKOLCZON,

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjegyemmel vannak ellátva.

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzei gyógyszeriaraban

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hólyg alja jó hatást — seplepüta-ágai ad, teljesen ártalmatlan szer, az arezet a redők-től késő korig megóvja, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balzsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Venus arezpor, fehér, rozsa és krém színekben, 1 kis dohoz 90 fill, nagy 1 kor. 60 fill.
 - Pyrethro Salicyl szájesseitia** néhány cseppel egyszerű szájesseitia, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 filler. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 filler. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desztillálja és teherre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájeszeremet nem használhatk és fogfájás van, ajánlatk a kitinó jó hatásu (Pyrethro) sevezi fés csepp. 1 üveg ára 50 filler.
 - Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készíte a hajhullást és fejbőrkopásodást meggátolja, valamint egyéb fej hőrbetegségeit megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmazhatk. 1 üveg ára 1 korona 20 filler.
 - RácZ Jenő keleti „Balzsam hajszpedróje”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírtmentes balzsamokból készíte, igen kellemes illatú, minden hajszszinhez alkalmazható. 1 kis dohoz ára 30 filler. 1 nagy dohoz 50 filler.
 - Cannabin** (gyukszembalzsam), biztos hatású és legkényelmesebben és sönörök kírására. 1 üveg ára 70 filler.
- Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a
- Migrain,** főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szároló szer, Jasmin aether 1 üveg 80 filler.
 - Fagyás ellen** északi dr. Köpes fagykenőcs, 1 tégely 1 korona. Hajfestésre Orientin, 2 üveg 3 korona. Világosabb színtre 1 üveg 2 korona.
- Egy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: Kivannarra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetk Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva. A drága kártyóli hasonsszeret, úgy mennyi-ségileg, mint minőségileg és oléosságukkal föltünjük: úgy, hogy általános házi szerek egyánt legjobban alkalmazhatók.
- Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerertára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Utánasoktól tessenek övakodni.

Nyomatott Szelenyi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.